

Мудрість української гривні

Було це дуже давно, коли в світі народилися грошові знаки. Були вони маленькі і невпевнені. Було їх дуже багато, не могли вони мирно жити на одній території. І запропонував їм Володар вибрати собі країну для проживання. Вибирали собі валюти країну для проживання: хто – велику, хто – могутню, хто – теплу, хто дивився, щоб було море і було літо весь рік. І лише одна маленька Гривня придивлялась не до країни, а до людей, що жили в цій країні. А країна була незвичайна: на її території цвіли вишні і яблуні, колосились пшениці і жита. А ще у цій державі було багато стежинок і доріг, і всі вони вели до рідних домівок. Домівки були теплі, затишні, ошатні. А всередині кожної хатинки було якесь особливе світло, чисте і неповторне. І де б не була людина, вона завжди поверталася по цих стежинках до рідної домівки. В цій країні була особлива блакить неба, а гілки беріз нагадували розплетені коси дівчат, роса вранці виблискувала неначе діаманти. А головне, що побачила Гривня – це сильних, мужніх і працьовитих людей. Тоді вирішила вона: залишусь я тут, у цій країні, а звали країну – Україна. Придивлялася Гривня до людей: добрі, працьовиті, бережливі, милосердні, мужні, талановиті.

Разом зі мною вони будуть жити добре, будуть мене цінувати, а я зроблю все, щоб вони були щасливі і заможні.

Але йшли роки, минали десятиліття. Люди тяжко працювали, але заможнішими вони не ставали. Добробут обходив країну, обходив усіх працьовитих людей. Гривня не розуміла, чому все так складається, як не намагалася вона допомогти, нічого в неї не виходило.

Тяжко і сумно зітхала вона, залишаючись сама. А вночі їй снилася Україна, що стала для неї рідною. У барвистих квітах і з ставочком біля хати, і з вербами, що спустили свої віти над водою. А чому немає долі в простих людей?

Бачила Гривня, як знущаються над Україною свої і чужі вороги, як занедбали вони Україну, як брехня допомагала зраді. Народжувалися генії, мудрі люди, закликали вони людей «порвати кайдани», здобути волю і кращу долю.

Вибороли. Здобули. Але краще не стало. Змінили люди Гривні на рублі. І забули про Гривню. Гривня самотньо мріяла про кращу долю українців і свою. І чекала... Недаремно чекала вона, бо люди боролись і свого добились. Добились волі, слави, незалежності і повернули гривню додому.

Оновлювались міста, квітували села, добро перемагало зло. Український народ гуртувався навколо своєї мрії – жити вільно і заможного, аж поки лютий ворог одного лютого дня не надумав все відняти.

Згуртувався народ, взяв до себе в компанію Гривню. Стали вони в один стрій з мужніми воїнами, що захищали свою Україну. Стали в стрій старі і малі, дорослі і юні, і поруч з ними – Гривня. Ворог лютував, гриміли і видихали полум'я ракети і снаряди, холодна смерть стукала у двері кожної домівки, вже чути було її кроки. А українці збирали Гривню до Гривн, переводили їх в машини для воїнів-захисників; збирали Гривню до Гривні і випікали хліб, щоб врятувати тих, хто під шалені крики сирен тривоги тулився у підвалах. Ми купували і передавали теплий одяг для тих, хто залишився без домівок.

Українці познайомилися з дивним словом «донатити» і донатили на купівлю дронів, тепловізорів, снайперських гвинтівок. Українці навчилися рахувати свої, іноді мізерні, кошти і ділилися з іншими, щоб разом вистояти до перемоги. З кожної зібраної Гривні виростали добрі справи. Українці не тільки захищали свою країну, а й навчалися будувати свій добробут. І вирішила Гривня навчати українців фінансової грамотності: як розпорядитися своїми грошми, як планувати свої витрати, як використати знижки в магазинах.

А всіх, хто хотів стати заможним дуже швидко, Гривня застерігала, що можуть потрапити до шахрайських схем.

Але найскладніше було навчити людей планувати свої витрати, заощаджувати кошти і розуміти: щоб бути заможними, потрібно навчатися фінансової грамотності. І українці вчилися. А для себе вони зрозуміли: заробити багато грошей – талант, правильно витратити їх – мудрість, вміти їх зберегти – мистецтво.

Сьогодні українці радіють кожному новому дню. У своїх молитвах просять Божого благословення і насаги для нашої України, щоб з очищених джерел, оновленої землі ми ставали добрішими, росли здоровими і дбали про своє теперішнє і майбутнє.

Кудрик Вероніка, 8-А клас